

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, jak również niezbędnymi kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach zielonym, białym i szarym zawierający element słowny „KAJMAN” umieszczony między tyłem a głową krokodyla dla towarów i usług z klas 18, 20, 22, 25 i 36 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5 686 845

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Lacoste SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorach czarnym i białym, przedstawiający krokodyla i słowny wspólnotowy znak towarowy „CROCODILE” dla towarów i usług z klas 16, 18, 20, 24, 25 i 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie spornej decyzji, w zakresie w jakim oddalono sprzeciw w stosunku do niektórych towarów z klas 18 i 25 i odrzucono sporne zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2013 r. —
Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa T-367/13)

(2013/C 260/84)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. [notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2436] wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR),

Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (1), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 8 292 783,94 EUR oraz 71 610 559,39 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 pierwszy akapit rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 poprzez zastosowanie korekty finansowej w oparciu o błędne ustalenia faktyczne i błędną wykładnię prawa, pomimo że wydatki zostały dokonane przez władze polskie zgodnie z przepisami wspólnotowymi

W ramach tego zarzutu strona skarżąca zauważa, że przyczyną zastosowanej korekty było, w świetle stanowiska Komisji, pięć rzekomych niedociągnięć w wykonaniu działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych”. Pierwsze niedociągnięcie dotyczyło naruszenia rzekomego wymogu przeznaczenia przez beneficjenta co najmniej 50 % środków wsparcia na działania restrukturyzacyjne. Drugie niedociągnięcie dotyczyło nieobjęcia kontrolą krzyżową zwierząt gospodarskich w ramach kontroli administracyjnej wniosku wstępnego co do prawidłowości wielkości ekonomicznej gospodarstwa (ESU) podawanej przez rolnika. Trzecie niedociągnięcie dotyczyło naruszenia rzekomego wymogu przeprowadzenia kontroli na miejscu w pierwszym roku realizacji programu. Czwarte niedociągnięcie zdaniem Komisji polegało na braku odpowiedniego związku między celami pośrednimi a potrzebami gospodarstwa. Natomiast piąte niedociągnięcie dotyczyło naruszenia rzekomego wymogu ilościowego zdefiniowania celów pośrednich. Strona skarżąca kwestionuje interpretację prawną i ustalenia faktyczne Komisji w odniesieniu do każdego ze wspomnianych rzekomych niedociągnięć.

2) Zarzut drugi dotyczący zarzut naruszenia istotnych wymogów proceduralnych poprzez zastosowanie metody korekty finansowej rażąco sprzecznej z art. 7 ust. 4 czwarty akapit rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 oraz z wytycznymi nr VI/5330/97

Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja przyjęła metodę korekty sprzeczną z prawem Unii, jak i z wytycznymi nr VI/5330/97. Ponadto, w przekonaniu strony skarżącej procedura dwustronna nie umożliwiła władzom polskim dokonania jakiegokolwiek weryfikacji oceny stwierdzonych niezgodności, ponieważ Komisja dopiero po zakończeniu procedury dwustronnej przystąpiła do dokonania oceny. Strona skarżąca stwierdza na tej podstawie, że korekta finansowa została zastosowana przez Komisję z rażącym naruszeniem procedury rozliczania rachunków.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 296 drugi akapit TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji

Strona skarżąca zarzuca Komisji, że na gruncie zaskarżonej decyzji władze polskie nie były ściśle zaangażowane w proces decyzyjny, ponieważ Komisja przedstawiła swoje zasadnicze stanowisko dopiero po konsultacji dwustronnej. Komisja nie przedstawiła dowodów i nie uzasadniła ustaleń faktycznych i prawnych, które przyjęła za podstawę zastosowanej korekty finansowej.

(¹) Dz.U. L 123 z 4.5.2013 r., s. 11

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2013 r. — Boehringer Ingelheim International przeciwko OHIM — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Sprawa T-368/13)

(2013/C 260/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i D. Slopek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie R 571/2012-5, w zakresie w jakim zezwala ona na rejestrację znaku towarowego ANGIPAX w odniesieniu do produktów farmaceutycznych, produktów weterynaryjnych i środków sanitarnych do celów medycznych; środków grzybobójczych; substancji dietetycznych do celów leczniczych; środków odkażających; tkanin i materiałów opatrunkowych, materiałów do plombowania zębów, środków do niszczenia robactwa; żywności dla niemowląt;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania lub — w przypadku, gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta po stronie pozwanego — obciążenie tymi kosztami solidarnie strony pozwanej i interwenienta

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lehning entreprise SARL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ANGIPAX” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 952 401

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ANTISTAX” — wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod nr 2 498 343 dla towarów z klas 3, 5, 28 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2013 r. — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein przeciwko EBC

(Sprawa T-376/13)

(2013/C 260/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Niemcy) (przedstawiciel: O. Hoepner, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 16 kwietnia 2013 r. w wersji decyzji z dnia 22 maja 2013 r. (LS/MD/13/313), w zakresie, w którym nie uwzględniono wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do „Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein”;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem podstawy wydania decyzji

Strona skarżąca podnosi, że w decyzji EBC/2011/6 (¹) strona pozwana bez wystarczającego upoważnienia rozszerzyła zakres względów uzasadniających odmowę wskazanych w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji EBC/2004/3 (²).